

یک نمونه اش این برنامه‌ی ۲۰۴۰ دانشگاه استنفورد است. آن مقاله نویسنده خارجی هم -آمریکایی یا اروپایی- به کمک افراد خائن ایرانی، متهم می‌کند این قشر عظیم تحصیل کرده‌ی دانشگاه را، این مجموعه‌ی عظیم اساتید امروز دانشگاه را به کم‌عمقی و کم‌سوادی! اگر اینها کم‌عمقند، پس غنی‌سازی بیست درصد اورانیوم را چه کسی در این کشور درست کرد؟ پیشرفت در دانش نانو را چه کسی دارد در کشور دنبال می‌کند؟

معاونت سیاسی نمایندگی ولی فقیه در سپاه / سال ششم / شماره ۸۳۷ / شنبه ۱۱ آبان ماه ۱۳۹۸

غرب‌گرایان آخرین امید آمریکا در ایران و منطقه

وطن امروز: راهبرد فشار حداکثری شکست خورده اما از میدان به در نشده است. آمریکا اکنون در اندیشه است تا هر چه زودتر نسخه جدیدی از این راهبرد را به اجرا بگذارد. نسخه تجدیدنظر شده و دوباره سازمان‌یافته راهبرد فشار حداکثری بر ۲ پایه استوار است: آغاز دوباره شکاف سیاست داخلی و اجتماعی در ایران در آستانه انتخابات مجلس و ایجاد به هم‌ریختگی اجتماعی ظاهراً طبیعی و سپس کنترل و هدایت آن در کشورهای منطقه. آمریکا شکست می‌خورد اما بیکار نمی‌نشیند و ما نیز اگر پیروزی‌های قبلی را بدل به پیروزی‌های جدید نکنیم، ناگهان غافلگیر خواهیم شد. اکنون آمریکا دوباره به الگوی ۵ سال قبل برگشته و بیشتر از هر چیز روی توان تنش‌آفرینی، بی‌ثبات‌سازی و ساختارشکنی نیروهای غرب‌گرا در ایران و منطقه حساب کرده است. تحولات لبنان و عراق را اگر در کنار سخنان عجیب آقای روحانی در ۳ هفته گذشته بگذارید، می‌توان نشانه‌هایی از آنچه برای آینده پخت و پز کرده‌اند را دید. در اینجا هوشیاری مردم اگر نگوئیم بیشتر، حداقل به همان اندازه هوشیاری حکومت‌ها مهم است.

چند ملاحظه درباره تحولات عراق

کیهان: بسیاری از معترضانی که به اقتصاد و فساد و بیکاری در این کشور معترض بودند، پس از مشاهده «انحراف»، راه خود را جدا کرده‌اند. امروز دیگر به ضرس قاطع می‌توان گفت، اعتراض‌های این کشور با هدایت چند سفارتخانه و پول‌های امارات و عربستان کنترل می‌شود و بخشی از باقی‌ماندگان در خیابان‌ها به دنبال اصلاحات اقتصادی نیستند! «امنیت» گم شده امروز کشور عراق است. هر جامعه‌ای برای رشد در هر زمینه‌ای، بیش و پیش از هر چیز به «امنیت» و «آرامش» نیاز دارد. عراق یا هر کشور دیگری اگر به دنبال بهبود شرایط اقتصادی و حل بنیادین مشکلات بنیادینش است، بدون داشتن امنیت ممکن نیست به هدفش برسد. راه‌حل مشکلات عراق به هم ریختن آن اندک امنیتی که با شکستن کمر داعش و ریختن خون بهترین جوانان این کشور حاصل شده نیست. راه‌حل برای شروع، در شناسایی عوامل نامانی و رفع آن است. امروز هیچ تردیدی وجود ندارد که آمریکا، رژیم صهیونیستی، عربستان و امارات به شدت در این کشور مشغولند. عربستان قطعاً به دنبال بهبود شرایط اقتصادی عراق نیست.

وقتی نرخ بیکاری کشور هدف، مثلاً چیزی حدود ۴۰ درصد است و از آن طرف نرخ افراد باسواد آن کشور نیز بیش از ۳۰ درصد نیست، به هم ریختن امنیت فکری، روحی و اجتماعی آن کشور کار سختی نخواهد بود! قطعاً چنین شرایطی

برای سعودی‌هایی که تقریباً همه سیاست‌های خارجی خود را با پول به پیش می‌برند، شرایطی «ایده‌آل» مهیا می‌کند. پیشنهاد ۱۵۰ دلار به ازای هر روز تظاهرات، برای یک جوان بیکار و بی‌سواد، حقیقتاً وسوسه‌انگیز است، نیست؟!

تحریم هالووینی ترامپ

جوان: همزمان با جشن هالووین در آمریکا که نماد آن کدوبی توخالی با شکل و شمایل هولناک برای ترساندن است، دولت ترامپ امیدوار است با نقاشی چشم و دهان جدید برای تحریم‌های قبلی، ترسی جدید به ایرانیان القا کند. همزمان وزیر خارجه ایران نیز در توییتری نوشت: هدف قرار دادن کارگران عمرانی توسط تروریسم اقتصادی تنها نشان‌دهنده شکست حداکثری فشار حداکثری است.

وزارت خارجه آمریکا روز پنج شنبه با صدور بیانیه‌ای، اعمال تحریم‌های جدید علیه ایران را اعلام کرد. در بیانیه وزارت خارجه آمریکا آمده است: «تحریم‌های جدید در راستای حفظ نظارت بر برنامه هسته‌ای ایران تدوین شده است. این تحریم‌ها همچنین توان ایران برای کاستن از زمان گریز لازم برای ساخت سلاح هسته‌ای را محدود می‌کند و مانع از بازطراحی سایت‌های هسته‌ای ایران به منظور فعالیت‌های حساس می‌شود.»

بهانه تحریم‌های جدید نیز مانند قبل، سپاه پاسداران است که حضور آن در فعالیت‌های محرومیت‌زدایی و عمرانی، دولت آمریکا را نگران کرده است. در بیانیه وزارت خارجه آمریکا آمده است: «بخش ساخت و ساز در ایران که به طور مستقیم و غیرمستقیم تحت کنترل سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ایران و در راستای منافع این نهاد است، به لیست تحریم‌های وزارت خزانهداری آمریکا افزوده شد.»

مورگان اورتاگوس، سخنگوی وزارت خارجه آمریکا نیز گفته بود که وزیر خارجه آن کشور مصمم به اجرای قوانین موجود در شناسایی ساخت و سازهای تحت کنترل سپاه پاسداران و همچنین عدم دسترسی این نهاد به مواد استراتژیک مورد نیاز برنامه‌های هسته‌ای، نظامی، یا موشکی بالستیک است.

دولت کار «مجلس خدمت» می‌خواهد

رسالت: دولت موسوم به اعتدال که در ربیع پایانی عمر خود قرار دارد و اندک‌اندک باید غزل وداع بخواند، نیاز کشور به استقرار یک «دولت کار» را مضاعف کرده است! دولت کار البته غافل از سیاست خارجه نیست اما هرگز امور کشور را معطل و بلکه علاف ترحم فرضی بیگانگان نمی‌کند! با این همه، انتخابات مجلس چند صباحی زودتر از انتخابات ریاست جمهوری است و از قضا مجلس اگر «مجلس خدمت» باشد، دولت را هم قادر است ببرد روی ریل کار! تغییر فضا لازم است! ما احتیاج به نمایندگانی داریم که مطالبه‌شان از دولت، نه سیاست بلکه خدمت باشد! همه مجلس را به نهاد سیاست‌ورزی ذیل قانون‌گذاری می‌شناسند لیکن عطش کار چنان در کشور بالاست که لاجرم باید دنبال وکلایی باشیم با آستین‌های کاملاً بالازده! مجلسی که به دولت، خط کار بدهد؛ پیام کارگری! مجلسی چنین در بهارستانم آرزوست! مجلسی با نطق‌های سودآور به نفع اقتصاد و معیشت! مجلسی که سر آلام واقعی و آمال حقیقی مردم، اهل معامله با دولت نباشد! مجلسی که در بحث کار و خدمت، با احدی ولو رئیس‌جمهور شوخی نداشته باشد! ظاهرش این است که رئیس‌مجلس باید حرفای حرفه‌ای باشد ولی عجالتا به هیئت‌رئیس‌های محتاجیم سرشار از دغدغه‌های اصلی؛ اشتغال، ازدواج، مسکن، تولید و همه آن اموری که حال کشور را خوب کند!

آخر سال اگر مجلس، عوض آنکه اقتصادی شکل بگیرد، باز هم سیاسی شود؛ ای بسا چندی بعد دوباره بخوریم به پست دولتی که رئیسش در ربع پایانی کار خود، به جای ارائه کارنامه بیفتد روی دور سیاسی‌بازی که کی کشور را تعطیل کرده است! درست یا نادرست، توافق با بیرون منجر به لغو تحریم‌ها نشد؛ اینک به توافق با داخل و آشتی با کار و مهربانی با خدمت نیازمندیم اقلاً برای کاستن از زهر تحریم‌ها! تدبیر این است، نه به نمایش کلید! کلید باید در بازوی دست‌اندرکاران خودش را عیان کند! کاش عوض پر و بال‌دادن به دوقطبی‌های بی‌خود، دمی منبعث از نیازهای موجود جامعه، نمایندگان مجلس را انتخاب کنیم! لیست‌ها باید عطر خوش خدمت بدهد! امید به شعار نیست! امید با حرف حاصل نمی‌آید! امید محتاج وکلایی است که سابقه درخشان در حوزه کار داشته باشند! و مسئولیت‌پذیر باشند! این دولت و به عبارتی این مجلس ثابت کردند که اولین قربانی رأی شکمی، اتفاقاً خود شکم است! اگر واقعا دغدغه شکم‌های خالی را داریم، باید درست رأی بدهیم، نه درشت! نمایندگانی که دله عکس با فلان اروپایی چشم‌آبی هستند، آبرو شاید ببرند اما کار و خدمت عمراً بیاورند! آری! وکیل کاری مقدمه وزیر کاری است.

اگر به ما رای ندهید آینده وحشتناکی در انتظارتان است!

الف: ترسیم صحنه سیاست بر مبنای خیر و شر، سیاه و سفید و خوب و بد در فضای رقابت‌های انتخاباتی به تاکتیکی کارآمد برای رای آوری و پیروزی در انتخابات تبدیل شده است. فرایند انتخابات سال ۹۲ و ۹۶ ریاست جمهوری و ۹۴ مجلس شورای اسلامی نیز بر مبنای همین اصل پیش رفت.

در این حالت یک جناح یا جریان سیاسی از رقیب خود تصویری غیرواقعی و هیولانگونه برای جامعه ترسیم می‌کند که اگر مثلاً فلان گروه پیروز شود اوضاع و شرایط به طرز هولناکی وخیم خواهد شد. به عبارتی دیگر در تقابل میان خود و دیگری، دیگری به مثابه شر چنان تصویرسازی می‌شود که مردم برای فرار از یک واقعیت موهوم و ساختگی علیرغم نارضایتی ناچاراً برای اینکه رقیب رای نیارد به آن جناح که سوار بر ماشین پروپاگاندای دروغین شده رای می‌دهند. در صورتی که مبنای انتخابات این گونه پیش برود مسائل اصلی و واقعی مردم که دغدغه اکثریت جامعه است به مسائل فرعی تقلیل می‌یابند و مسائل غیرواقعی یا به عبارت بهتر درجه چندم که دغدغه و خواسته تعداد کمتری از مردم هستند به مشکلات حیاتی و مهم اکثریت جامعه تبدیل می‌شوند.

تجربه ثابت کرده این حربه آن چنان می‌تواند قوی و کارآمد باشد که حتی گروه و جریانی فشل، ناکارآمد، بدون گفتمان و برنامه را در انتخابات پیروز کند. البته این سخن هرگز به معنای این نیست که طرف یا طرف‌های دیگر عرصه سیاسی با برنامه و گفتمان یا کارآمد هستند، اتفاقاً ممکن است آنها نیز برنامه‌ای نداشته باشند یا اینکه قبلاً ناکارآمدی خود را به اثبات رسانده باشند بلکه بحث تحریف عامدانه مطالبات و خواسته‌های مردم است که شاید به پیروزی در انتخابات منجر شود اما اکثریت بعد از مدتی متوجه می‌شوند که فریب خورده‌اند و آوار واقعیت‌ها بر سر همه خراب و ویران می‌شود. براین اساس به احتمال فراوان هر چقدر به زمان انتخابات اسفندماه مجلس شورای اسلامی نزدیک تر بشویم عده‌ای دوباره تلاش خواهند کرد بر اساس فضاسازی خیر و شر صحنه انتخابات را برای افکار عمومی از پیش آماده کنند. به خصوص این که دولت و مجلس فعلی کارنامه‌ای برای ارائه به مردم ندارند بنابراین تنها گزینه سیاه‌نمایی بر اساس کارشکنی‌های خیالی رقیب، ترسیم آینده‌ای وحشتناک در صورت پیروزی مخالفان و ترغیب مردم به حضور در انتخابات است. نگاهی به فضای سیاسی هفته‌ها و ماه‌های اخیر نیز نشان‌دهنده این است برخی مقامات و مسئولان به

شدت تلاش می کنند بر مبنای دوگانه های ساختگی فضا را به سمت خیر و شر و خوب و بد سوق بدهند. البته بسیاری از موضوعات نیز بالقوه این قابلیت را در اختیار اهل سیاست قرار می دهند تا برپایه دو قطبی سازی صحنه سیاسی را ایجاد کنند. موضوعاتی مانند رفتن زنان به ورزشگاه، لوایح اف ای تی اف، نحوه رفتار قوه قضائیه با فساد، توقیف فیلم خانه پدری، نوع برخورد با دونالد ترامپ و آمریکا و ...

شبکه های اجتماعی و خطر اخبار بی اعتبار

خراسان: امروزه تعداد زیادی از افراد جامعه در هر رخداد سیاسی، اجتماعی و اقتصادی برای شناخت ابعاد و اطلاعات مربوط به آن به شبکه های اجتماعی متکی هستند. حتی این شبکه ها در برهه هایی زمینه ساز برخی تحولات میدانی هم شده اند؛ از جمله این که برخی تحلیل گران اوج گیری اعتراضات و اغتشاشات دی ۹۶ در ایران، جنبش وال استریت در آمریکا، اعتراضات اخیر عراق و ... را به این شبکه ها نسبت می دهند. اتکای کاربران به اطلاعات و اخبار منتشر شده در شبکه های اجتماعی به همراه خود پدیده نگران کننده و حتی بعضاً خطرناک «بی اعتباری منبع» را ترویج داده است. مسئله ای که حتی گاهی گریبان برخی رسانه ها را هم می گیرد تا جایی که این شبکه ها را به محل مستعدی برای مجرمان، اعم از اقتصادی، اجتماعی، امنیتی و ... تبدیل می کند.

در یک پژوهش دانشگاهی که به عنوان رساله دکترا با عنوان «اعتبار منبع در رسانه های اجتماعی؛ مطالعه موردی کانال های خبری تلگرام» با مطالعه ۳۱۶۰ پست خبری تلگرامی انجام شده است، مشخص شده که «۳۶،۲ درصد اخبار، فاقد منبع هستند.» همچنین براساس یک پژوهش در دانشگاه «ام.آی.تی» که صدها هزار خبر جعلی منتشر شده در توئیتر طی سال های ۲۰۰۶ تا ۲۰۱۷ را بررسی کرده است، مشخص شده که «اخبار نادرست و جعلی ۷۰ درصد سریع تر از اخبار درست و واقعی» بین کاربران بازنشر می شود. یعنی اخبار جعلی در شبکه های اجتماعی هم حجم قابل توجهی را تشکیل می دهند و هم زودتر بازنشر می شوند.

اهمیت توجه به افزایش سواد رسانه ای، موضوعی که به نظر می رسد به واسطه تاثیرات مخرب نبود سواد رسانه ای در جامعه باید از حد توصیه و شعار خارج شده و دستگاه های مسئول به طور هدفمند در این باره اقدام کنند چرا که تجربه یکی دو سال اخیر نشان می دهد موج سواران و حتی دشمنان کشور تا چه حد از این خلأ بهره برداری کرده و هزینه های گزافی را برای کشورمان به وجود آورده اند.

